

ВЕРЛІБРИ

**КОРОТКІ ПОЕТИЧНІ
ФОРМИ**

Валентина Запорожець

**СОНЕЧКОВА
ШКОЛА**

"АЗБУКА"

Азбука розумна. Вона літеру "А"
поставила першою, щоб по драбинці
всі літери підіймалися до Сонечка.

"КАШТАНИ"

Каштани підносять свічечки цвіту,
щоб Сонечко могло їх засвітити.

"БАРВІНОК"

Барвінкові добре. Простелив свої
довгі стебельця, засвітив голубі ліхтарики,
ліг на зеленому килимочку та й читає "Азбуку Сонця".

"ЙОЙ!"

Йой росинко! – ти ж зламала
Сонечкового промінчика!..

"ЇЖАЧКИ"

Давним-давно, коли були ще й маленькі Сонечка,
вони скотилися на Землю і стали їжачками
із промінцями-голочками.

"ІМЕНІНИ"

Сонечкові іменини влітку.
В цей день воно піднімається високо-високо.
Але не для того, щоб усі побачили
його – іменинника.
А щоб з високої височини кожного
промінцями обняти.

"ИЧ!"

Ич, які ці блискавики! Бешкетують на небі.
Ще й стрілами вогнистими Сонечко лякають.

"ЗИМА"

Зимою, коли мені холодно, - холодно і Сонечку.
Воно підкочується до Землі, щоб погрітися.
Тоді я розчиняю вікно і впускаю
Сонечко в кімнату. Нехай гріється.
Я не даю йому замерзнути взимку,
а воно гріє мене влітку.

"ЖИТЕЧКО"

Житечко, не коли своїми вусами
Сонечкових промінчиків.
Вони ж тебе досягають.

"Є"

У неба є Сонечко, зорі, місяць,
веселка і хмарка. А в мене є тато,
мама і сестричка Юлька.

"ЕКРАН"

Найбільший голубий екран у світі – небо.
Там Сонечкова доріжка –
від Сходу до Заходу.

"ДОЩИК"

Дощик – це Сонечкові сльози.
Воно плаче, коли хмарки
не пускають його на землю.

"ГАНОК"

На ганку тепло і затишно.
Ходи, Сонечку, на ганок.
Сюди Гроза не дістане.

"ГРОМИКИ"

Громики – гномики, біжіть хутчіш до татка Громила,
нехай тітку Грозу до нас не пускає, бо маленькі
пташенята ще не всі в гніздечка сховалися.

"ВЕСНА"

Сонечко любить Весну. Коли приходить Весна,
воно теплішає і, щоб довше побути з нею,
навіть прокидається раніше.

"ЛОПУХ"

Сонний вітре, ти ж тихіше сон –
дрімотою шелести, бо під лапатим,
лопухуватим листком зеленим
сховалося Сонечко від спеки.

"МАЛЮНОК"

Сонечко, подаруй мені промінчика.
Я намалюю багато-багато
сонячних зайчиків і роздам діткам,
щоб уночі їм було не так лячно.

"НЕБО"

Не плач, Небо, ось прийде Сонечко,
прожене дядька Громища
й слізки тобі промінчиками повтирає.

"ОСІНЬ"

Сидить Осінь посеред бабиного літа
і в'яже Сонечкові шапочку на зиму.

"ПРОМІНЧИКИ"

Своїми промінчиками Сонечко підганяє
неслухняні струмки до матусі-річки.

"РАЙДУГА"

Райдуга – доріжка, якою Сонечко спускається на Землю.

"ТІНЬ"

Сонечко ходить по землі тінями.

"СОНЦЕ"

Сонце велике. Воно більше за нашу Землю.
Це як здоровенний кавун і дрібненька мачинка.

"УСМІШКА"

Сонечко усміхається мені,
а я Сонечку. Як нам добре!

"ФОНТАН"

У фонтані живе дощик.
І там Сонце веселочки купає.

"ХМАРКИ"

Вітрику-братуку, не розганяй білі хмарки,
бо Сонечку ні з ким буде гратися.

"ЦИБУЛЬКА"

Цибулька – найменша Сонечкова сестричка,
така ж кругленька й золота,
і така ж пекуча – аж слъози котяться.

"ЧОВНИК"

Підпливає човник на краєчок дня.
Сонечко в човник сідає.
Пропливає моря, океани,
а вранці з човника встає.

"ЩЕДРІСТЬ"

Сонце щедre. Воно роздає своє тепло
усім діткам, усім птахам,
ромашкам і кульбабкам.

"ШКОЛА"

Сонце – Учитель природи.
Його учні – промінчики.
Вони навчаються в Сонечковій школі.
Відмінників Сонце посилає до нас на Землю.

Ь (м'який знак)

Вкотилось Сонечко на вершечок полудня,
простелило м'якеньку, біленьку хмаринку –
та й задрімало...

"ЮЛЬКА"

Маленьку Юлечку називали Ясочкою,
Люлюсею-бджолусею, Юлусею-плакусею,
а вона ж як Сонечко – золота.

"ЯБЛУНЬКА"

Любе Сонце, не взувай чобітки –
то ж не сніг, то з яблунь світики опадають.

П.Дикий

"Прилетіли шпаки"

Прилетіли з чужини шпаки.
Всілися на вишні перед хатою,
Кличуть бабусю:
"Винесіть води!.."

"Щасливе дерево"

Ластівки добудували нашу хату, -
Тепер вона весела!

"Коник – музика"

Коник натягнув травичку струною,
Та так заграв, що день затанцював!

"Солодкі дощі"

Збирає виноград солодкі дощі у грона.

"Осінній малюнок"

Павучок заблукав між намальованих дерев
І пряде собі бабине літо.

"Сумна казка про кота"

З хати вигнав кота
Хазяїн увечері...
Місяць біг по котячому сліду
До високої скелі над річкою.
Наздогнав. Надломив калача.
Приколисав на гілці верби...

"Місяць – дідусь"

День кінчається...
Місяць – дідусь
Натомлене Сонце
Кладе у торбинку.
Степом іде.

В.Голобородько

Бджола квітці каже: "На!", і та розтуляє долоні.

* * *

Зелені діти побралися за руки, водять танок.

* * *

Метелик виймає загадку із білого горнятка.

М.Вінграновський

Над чорнобривцями в саду останнє яблуко висить,
Останній лист упав на чорнобривці вчора.

Т.Чубай

Коли стає зовсім-зовсім темно, то і річка тоді зупиняється –
адже не знає вода, куди їй текти у темряві, але тут окунь швиденько
бере шматочок місяця до рота, та й пливе попереду води, дорогу
річці освітлює...

Л.Шиян

Сидить павучок на билинці, пускає павутинку-сріблінку.

- Нащо? – Мух ловити, - сказав Жук.
- Гойдатися, - сказав Тимко.
- Летіти, - сказала Калинка.

Дмхнув вітерець, знялася сріблінка, на ній павучок.

- Пропав, - каже Жук.
  - Летить, - каже Тимко.
  - Осінь, - сказала Калинка.
-